RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)
9. april 1997 *

I sag T-47/95,

Terres rouges consultant SA, Paris (Frankrig),

Cobana import SARL, Rungis (Frankrig),

SIPEF NV, Antwerpen (Belgien),

ved advokat Michel Aurillac, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Charles Duro, 4, boulevard Royal,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Théofanis Christoforou, Yves Renouf og Gérard Berscheid, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

støttet af

Rådet for Den Europæiske Union ved de juridiske konsulenter Arthur Brautigam og Jürgen Huber, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Bruno Eynard, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

Kongeriget Spanien ved statens advokat, Rosario Silva de Lapuerta, Sekretariatet for EF-ret, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

og

Den Franske Republik ved kontorchef Catherine de Salins, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, og fuldmægtig Frédéric Pascal, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 9, boulevard du Prince Henri,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 3224/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger for anvendelse af den rammeaftale om bananer, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 337, s. 72),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh, J. Azizi, J.D. Cooke og M. Jaeger,

justitssekretær: fuldmægtig A. Mair,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 4. december 1996,

afsagt følgende

Dom

De relevante retsregler og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagen

1 Ved Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47, s. 1, herefter »forordning nr. 404/93«), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 349, s. 105), er der indført en fælles markedsordning for bananer.

2 I forordningens artikel 15 sondres der bl.a. mellem:

— traditionel indførsel fra AVS-stater inden for de mængder bananer, der er fastsat i bilaget til forordningen (herefter »traditionelle AVS-bananer«)

— ikke-traditionel indførsel fra AVS-stater, som overskrider de mængder, der er fastsat for traditionelle AVS-bananer (herefter »ikke-traditionelle AVS-bananer«)

— indførsel fra andre tredjelande end AVS-stater svarende til den mængde bananer, der udføres fra andre tredjelande (herefter »tredjelandsbananer«).

3 Artikel 18 i forordning nr. 404/93 bestemte, at der hvert år åbnedes et toldkontingent på 2 mio. tons for indførsel af bananer fra tredjelande og for ikke-traditionelle AVS-bananer. Inden for rammerne af dette kontingent blev der fastsat told for tredjelandsbananer, mens der blev pålagt ikke-traditionelle AVS-bananer en nultold. Der blev desuden fastsat told for begge kategorier bananer ud over kontingentet. De traditionelle AVS-bananer, som ikke skulle afskrives på dette kontingent, var helt fritaget for told.

4 Efter at Rådet havde udstedt forordning nr. 404/93, anmodede en række latinamerikanske bananproducerende lande, nemlig Columbia, Costa Rica, Guatemala, Nicaragua og Venezuela, i henhold til bestemmelserne i artikel XXIII, stk. 1 og 2, i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (herefter »GATT«), om, at der blev oprettet et panel. Oprettelsen af et sådant panel var et led i GATT's procedure til bilæggelse af tvister. Panelet fik til opgave at undersøge det spørgsmål, der var forelagt de kontraherende parter, og at foretage konstateringer med henblik på at bistå de kontraherende parter med at formulere anbefalinger eller at træffe afgørelse om det stillede spørgsmål.

5 Panelet konkluderede, at nogle aspekter af den ved forordning nr. 404/93 indførte ordning var uforenelige med GATT, bl.a. den særlige told, der blev opkrævet ved indførsel af bananer, den præferencetold, som Fællesskabet bevilgede for bananer med oprindelse i AVS-lande, samt tildelingen af importlicenser, der gjorde det muligt at foretage indførsler inden for rammerne af toldkontingentet. Det anbefalede de kontraherende parter at anmode Fællesskabet om at bringe disse aspekter i overensstemmelse med den forpligtelse, som fulgte for det af GATT. Panelets rapport blev ikke vedtaget af de kontraherende parter.

6 For at finde en tilfredsstillende løsning, der kunne føre til en endelig afslutning af tvisten mellem de latinamerikanske lande og Fællesskabet, meddelte dette i oktober 1993, at det havde til hensigt i henhold til GATT's artikel XXVIII at »dekonsolidere« tolden på bananer i dets liste over indrømmelser, som var deponeret hos GATT, og at indgå i forhandlinger med de direkte interesserede parter i denne artikels forstand.

7 Som led i denne dekonsolidering indledte Kommissionen forhandlinger, som i løbet af marts 1994 førte til en rammeaftale om bananer (herefter »rammeaftalen«), med de berørte latinamerikanske lande, med undtagelse af Guatemala.

8 Denne rammeaftale bestemte bl.a., at den told, som skulle betales for tredjelandsbananer inden for rammerne af toldkontingentet, skulle nedsættes fra 100 ECU til 75 ECU pr. ton.

9 Toldkontingentet blev ved aftalen endvidere opdelt i specifikke kvoter, der blev fordelt således:

Land	Del af toldkontingentet
Costa Rica	23,4%
Columbia	21,0%
Nicaragua	3,0%
Venezuela	2,0%
Den Dominikanske Republik og andre AVS-lande for så vidt angår de ikke-traditionelle mængder	90 000 tons
Andre lande	46,32% (1994) 46,51% (1995)

10 I henhold til denne rammeaftale har parterne i denne forpligtet sig til ikke at kræve vedtagelse af panelets rapport om dette spørgsmål.

11 Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3224/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger for anvendelsen af den rammeaftale om bananer, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 337, s. 72, herefter »forordning nr. 3224/94« eller »den anfægtede forordning«), er der fastsat overgangsforanstaltninger for anvendelsen af ordningen for import af bananer til Fællesskabet, indtil der fastsættes endelige foranstaltninger.

12 Den tildelte mængde på 90 000 tons ikke-traditionelle AVS-bananer er i øvrigt fordelt således ved forordningen:

Land	Mængde (tons)
Den Dominikanske Republik	55 000
Belize	15 000
Côte d'Ivoire	7 500
Cameroun	7 500
Andre ikke-traditionelle AVS-stater	5 000

13 Forordningen er bl.a. udstedt i henhold til artikel 20 i forordning nr. 404/93, som bemyndiger Kommissionen til at vedtage gennemførelsesbestemmelser for afsnit IV (ordning for samhandelen med tredjelande).

14 Sagsøgerne er tre selskaber, som varetager indførsel og forhandling af 70% af Côte d'Ivoires bananproduktion.

Retsforhandlinger

15 Ved stævning indleveret på Rettens Justitskontor den 20. februar 1995 har sagsøgerne anlagt sag med påstand om annullation af forordning nr. 3224/94.

16 Den 22. marts 1995 har Rådet fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

17 Ved processkrift indleveret på Rettens Justitskontor den 28. april 1995 har sagsøgte fremsat en formalitetsindsigelse.

18 Sagsøgerne har indleveret deres indlæg vedrørende denne indsigelse den 9. juni 1995.

19 Den 20. juli 1995 har Kongeriget Spanien fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

20 Den 27. juli 1995 har Den Franske Republik fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

21 Ved Rettens kendelse (Fjerde Afdeling) af 26. oktober 1995 er formalitetsindsigelsen blevet forenet med sagens realitet. Ved kendelser afsagt samme dag af formanden for Fjerde Afdeling har Rådet, Kongeriget Spanien og Den Franske Republik fået tilladelse til at intervenere til støtte for sagsøgtes påstande.

22 I henhold til procesreglementets artikel 51, andet punktum, og efter begæring fra Kongeriget Spanien har Retten ved beslutning af 5. december 1995 besluttet at henvise sagen til Fjerde Udvidede Afdeling, sammensat af fem dommere.

23 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse, men har opfordret sagsøgte til skriftligt at besvare en række spørgsmål og at fremlægge en kopi af referatet af forvaltningskomitéens møde den 20. december 1994. Sagsøgte har indleveret sit svar samt det ønskede dokument den 26. november 1996.

24 Parterne har, med undtagelse af Rådet, afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål under det offentlige retsmøde den 4. december 1996.

Parternes påstande

25 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Forordning nr. 3224/94 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

26 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Afvisning, subsidiært frifindelse.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

27 Rådet har nedlagt påstand om, at sagen afvises, subsidiært, at sagsøgte frifindes.

28 Kongeriget Spanien har nedlagt påstand om, at sagen afvises, subsidiært, at sagsøgte frifindes.

29 Den Franske Republik har nedlagt påstand om, at sagen afvises.

Parternes anbringender og argumenter

30 Til støtte for deres påstand om annullation har sagsøgerne fremført fire anbringender, nemlig henholdsvis tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, tilsidesættelse af forordning nr. 404/93, at rammeaftalen er uanvendelig, og at der foreligger en tilsidesættelse af den fjerde AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989.

31 Kommissionen har principalt gjort gældende, at sagen ikke kan antages til realitetsbehandling, subsidiært, at de fire anbringender til støtte for påstanden om annullation savner grundlag.

Formaliteten

Parternes argumenter

32 Kommissionen har, støttet af Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Rådet, gjort gældende, at annullationssøgsmålet må afvises, idet sagsøgerne ikke er umiddelbart og individuelt berørt af forordning nr. 3224/94 i EF-traktatens artikel 173, stk. 4's forstand.

33 Sagsøgerne har først gjort gældende, at de importerer 70% af Côte d'Ivoires produktion, og at en af dem, nemlig Terres rouges consultant, kun importerer bananer fra Côte d'Ivoire.

34 De har henvist til, at Côte d'Ivoire i henhold til artikel 15 i forordning nr. 404/93 og bilaget til denne kan eksportere 155 000 tons bananer om året til Fællesskabet som traditionelle AVS-bananer. Dette tal er lavere end den aktuelle produktionskapacitet, og Côte d'Ivoire er i stand til at bringe yderligere omkring 50 000 tons bananer på Fællesskabets marked.

35 Sagsøgerne har anført, at Côte d'Ivoire ifølge bestemmelserne i forordning nr. 404/93 havde ret til adgang til toldkontingentet på 2 mio. tons, og at denne ret er blevet bekræftet i følgende vendinger i en skrivelse af 12. juli 1993 fra Kommissionens næstformand til Côte d'Ivoires landbrugsminister:

»Jeg er i øvrigt overbevist om, at den toldfritagelse, som inden for rammerne af det årlige kontingent på 2 mio. tons gælder for indførsler af AVS-bananer, der overskrider de traditionelle mængder, vil gøre det muligt for Côte d'Ivoire at afsætte hele sin produktion på Fællesskabets marked.«

36 Efter udstedelsen af forordning nr. 3224/94 blev denne ret til adgang til toldkontingentet for ikke-traditionelle AVS-bananer hidrørende fra Côte d'Ivoire imidlertid nedsat til 7 500 tons om året, oven i købet med tilbagevirkende kraft fra den 1. oktober 1994. Forordning nr. 3224/94 har følgelig grundlæggende ændret de rettigheder, der var indført ved forordning nr. 404/93.

37 Under disse omstændigheder er sagsøgerne umiddelbart berørt af den betydelige formindskelse af adgangen til toldkontingentet for ikke-traditionelle AVS-bananer hidrørende fra Côte d'Ivoire.

38 De er også individuelt berørt, fordi de repræsenterer 70% af de ivoirianske indførsler. Mens de i 1994 har kunnet indføre ca. 35 000 tons ikke-traditionelle AVS-bananer til Fællesskabets marked, nemlig 70% af de supplerende 50 000 tons, kan de for fremtiden kun indføre 5 250 tons om året, dvs. 70% af de 7 500 tons, der er tildelt Côte d'Ivoire.

Rettens bemærkninger

39 Ifølge Domstolens og Rettens faste praksis kan personer i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4, anfægte en beslutning, som, skønt den er udfærdiget i form af en forordning, dog berører dem umiddelbart og individuelt. Formålet med denne bestemmelse er især at forhindre, at fællesskabsinstitutionerne blot ved at vælge forordningsform kan afskære en person fra at indgive et søgsmål mod en beslutning, som berører ham umiddelbart og individuelt, og således at præcisere, at valget af form ikke kan ændre en retsakts karakter (jf. Domstolens dom af 17.6.1980, forenede sager 789/79 og 790/79, Calpak og Società Emiliana Lavorazione Frutta mod Kommissionen, Sml. s. 1949, præmis 7, og Rettens dom af 7.11.1996, sag T-298/94, Roquette Frères mod Rådet, Sml. II, s. 1531, præmis 35).

40 Kriteriet for, om der foreligger en forordning eller en beslutning, er, om den omhandlede retsakt er almengyldig eller ej. Det afgørende er derfor den anfægtede retsakts beskaffenhed og navnlig de retsvirkninger, den skal have eller faktisk har (jf. Domstolens dom af 24.2.1987, sag 26/86, Deutz und Geldermann mod Rådet, Sml. s. 941, præmis 7, og den nævnte dom i sagen Roquette Frères mod Rådet, præmis 36).

41 I det foreliggende tilfælde har den anfægtede forordning ikke noget kendetegn, der giver mulighed for at betegne den som en beslutning, der er udfærdiget i form af en forordning. Den er affattet i generelle og abstrakte vendinger og gælder i alle medlemsstaterne uden hensyn til de individuelle importørers situation. Dens formål er at ændre den ved forordning nr. 404/93 indførte importordning for bananer for at tilpasse den til de ændringer, der er indført ved den rammeaftale, som er indgået med de berørte latinamerikanske lande.

42 Det følger heraf, at den anfægtede forordning finder anvendelse på objektivt afgrænsede forhold og har retsvirkninger over for en generelt og abstrakt afgrænset personkreds.

43 Med hensyn til spørgsmålet, om sagsøgerne er individuelt berørt af den anfægtede forordning, bemærkes, at det ifølge fast retspraksis ikke kan udelukkes, at selv en generel retsakt, som er almengyldig for de pågældende virksomheder, under visse omstændigheder kan berøre nogle af dem individuelt (Domstolens dom af 16.5.1991, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 2501, præmis 13, og af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorníu mod Rådet, Sml. I, s. 1853, præmis 19; Rettens kendelse af 11.1.1995, sag T-116/94, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori mod Rådet, Sml. II, s. 1, præmis 26). Under sådanne omstændigheder vil en fællesskabsakt på en gang kunne have karakter af en generel retsakt og i forhold til visse erhvervsdrivende have karakter af en beslutning (Rettens dom af 13.12.1995, forenede sager T-481/93 og T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2941, præmis 50).

44 Muligheden for med større eller mindre bestemthed at angive antallet eller endog identiteten af de fysiske eller juridiske personer, på hvem en foranstaltning finder anvendelse, er dog på ingen måde ensbetydende med, at disse personer skal anses for individuelt berørt af denne foranstaltning (jf. Domstolens dom af 16.3.1978, sag 123/77, UNICME mod Rådet, Sml. s. 845, præmis 16).

45 I denne forbindelse skal der henvises til de bestemmelser, som er relevante i denne sag. Artikel 19 i forordning nr. 404/93 bestemmer, at toldkontingentet åbnes med 66,5% til erhvervsdrivende, der har markedsført tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer (kategori A), med 30% til erhvervsdrivende, der har markedsført EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer (kategori B), og med 3,5% til erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, og som siden 1992 er begyndt at markedsføre andre bananer end EF- og/eller traditionelle AVS-bananer (kategori C). De supplerende kriterier, som de erhvervsdrivende skal opfylde, fastsættes efter proceduren i forordningens artikel 27. De erhvervsdrivende, der opfylder disse betingelser, og til hvem den pågældende medlemsstats myndigheder udsteder importlicenser, kan frit indføre tredjelandsbananer eller ikke-traditionelle AVS-bananer inden for rammerne af toldkontingentet, uanset hvilken kategori af importører de tilhører.

46 Det bemærkes ligeledes, at Domstolen har fastslået, at artikel 18 og 19 i forordning nr. 404/93 har til formål at indføre en ordning for samhandelen med bananer med tredjelande og en ordning for fordeling af toldkontingentet mellem kategorier af erhvervsdrivende, der er defineret ved objektive kriterier. Disse bestemmelser finder således anvendelse på objektivt afgrænsede forhold og har retsvirkninger over for generelt og abstrakt afgrænsede personkredse. Det følger af det anførte, at den anfægtede retsakt kun berører sagsøgerne i deres objektive egenskab af erhvervsdrivende inden for sektoren for handel med bananer med oprindelse i tredjelande på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende, der befinder sig i samme situation (Domstolens kendelse af 21.6.1993, sag C-276/93, Chiquita Banana m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 3345, præmis 10, 11 og 12).

47 Det er korrekt, at den mængde ikke-traditionelle AVS-bananer, som Côte d'Ivoire kunne udføre inden for rammerne af toldkontingentet, er blevet begrænset ved forordning nr. 3224/94. Ifølge ordlyden af forordning nr. 404/93 (jf. præmis 45 ovenfor) har importørerne i kategorierne A, B og C imidlertid alle ret til at indføre bananer hidrørende fra Côte d'Ivoire. Forordning nr. 3224/94 berører altså alle de importører, som ønsker at indføre bananer fra Côte d'Ivoire, og den omstændighed, at sagsøgerne i øjeblikket indfører en stor del af de ivoirianske bananer, er ikke udtryk for en faktisk situation, der adskiller dem fra andre importører.

48 Sagsøgernes argument om, at forordning nr. 3224/94 grundlæggende har ændret de ved forordning nr. 404/93 indførte rettigheder, må også forkastes.

49 Det er baseret på den forudsætning, at Côte d'Ivoire, før forordning nr. 3224/94 blev udstedt, havde kunnet bringe omkring 50 000 tons ikke-traditionelle AVS-bananer på Fællesskabets marked ud over den mængde på 155 000 tons traditionelle AVS-bananer, som var blevet tildelt landet ved forordning nr. 404/93 (jf. præmis 34-38 ovenfor).

50 I denne forbindelse skal det for det første understreges, at forordning nr. 3224/94 på ingen måde hindrer sagsøgerne i at indføre traditionelle AVS-bananer hidrørende fra Côte d'Ivoire til Fællesskabets marked. Sagsøgerne kan nemlig altid indføre 70% eller mere af de 155 000 tons traditionelle AVS-bananer, der er tildelt dette land.

51 For det andet har — hvilket Kommissionen fremhævede under retsmødet uden at blive modsagt af sagsøgerne — den samlede mængde traditionelle og ikke-traditionelle AVS-bananer, der er udført fra Côte d'Ivoire i 1993 og 1994 efter

indførelsen af den nye ordning ved forordning nr. 404/93, ikke overskredet 160 000 tons om året. Disse udførsler har altså ikke overskredet den mængde på 162 500 tons, som udgøres af reserven på 155 000 tons traditionelle AVS-bananer og den andel på 7 500 tons ikke-traditionelle AVS-bananer, der er forbeholdt Côte d'Ivoire i henhold til forordning nr. 3224/94. I virkeligheden er det af sagsøgerne nævnte tal på 50 000 tons blot et overslag over de ivoirianske plantagers potentielle produktion og ikke de nuværende udførsler. I modsætning til, hvad sagsøgerne har hævdet, er deres stilling derfor reelt ikke blevet påvirket af udstedelsen af forordning nr. 3224/94.

52 Desuden har Kommissionens næstformand i sin skrivelse af 12. juli 1993, som sagsøgerne har nævnt (jf. præmis 35 ovenfor), ikke antaget, at tallet 200 000 tons var størrelsen af Côte d'Ivoires nuværende produktion. Han anførte tværtimod:

»... jeg er fuldt ud underrettet om de foretagne investeringer i Deres land, som skal bringe bananproduktionen op på over 200 000 tons om året, og jeg kan forsikre Dem om, at disse oplysninger også er blevet bragt til Rådets kundskab. Det er i øvrigt disse oplysninger, som har givet Rådet mulighed for at fastsætte en traditionel mængde for Côte d'Ivoire, der langt overskrider den mængde, som følger af en fortolkning af Lomé-konventionens bestemmelser«.

53 Han forklarede desuden, hvordan det toldkontingent, der var tildelt Côte d'Ivoire, var blevet beregnet:

»I øvrigt er det klart, at Rådet også har skullet tage hensyn til, at det var nødvendigt at opretholde en balance mellem Fællesskabets markeds forskellige forsyningskilder, da det ellers ikke havde været muligt at få hele sagen afgjort. Under disse

omstændigheder mener jeg, at den traditionelle mængde, der er fastsat for Deres land, er et rimeligt kompromis, så meget mere som denne mængde endog overskrider det bedste resultat, der hidtil er opnået på hele Fællesskabets marked.«

54 For det tredje er det af sagsøgerne anførte om, at Côte d'Ivoire skulle kunne bringe en yderligere mængde på 50 000 tons ikke-traditionelle AVS-bananer på Fællesskabets marked i henhold til forordning nr. 404/93, ikke korrekt. Forordningens artikel 18 bestemte nemlig, at der åbnedes et årligt toldkontingent på 2 mio. tons for indførsel af bananer fra tredjelande og for ikke-traditionelle AVS-bananer i almindelighed, og bestemmelsen forbeholdte ikke Côte d'Ivoire nogen bestemt andel af dette kontingent.

55 Det følger af de foregående betragtninger, at forordning nr. 3224/94 ikke specielt tager sigte på eller påvirker sagsøgernes situation og kun berører disse i deres objektive egenskab af importører af tredjelandsbananer. Sagsøgernes retsstilling bliver ikke påvirket på grund af en faktisk situation, som karakteriserer dem i forhold til andre erhvervsdrivende, der befinder sig i samme situation.

56 Det følger heraf, at forordning nr. 3224/94 ikke berører sagsøgerne individuelt.

57 Skønt det ikke er strengt nødvendigt at gå ind på spørgsmålet, om sagsøgerne er umiddelbart berørt af denne forordning, bør det tilføjes, at denne kun indirekte påvirker sagsøgernes retsstilling. Artikel 17 i forordning nr. 404/93 pålægger hver enkelt importør pligt til at erhverve en importlicens til import af tredjelandsbananer. Ifølge forordningens artikel 17 og 19 tilkommer det medlemsstaterne at fastsætte antallet af importlicenser, som skal udstedes til hver enkelt importør, og at udstede disse licenser.

58 Under disse omstændigheder kan kun medlemsstaternes beslutninger om at bevilge eller nægte disse licenser berøre sagsøgerne umiddelbart. Den omstændighed, at der ved forordning nr. 3224/94 er tildelt Côte d'Ivoire en vis mængde bananer, kan ikke umiddelbart påvirke sagsøgernes retsstilling, da de fortsat frit kan indføre bananer fra et hvilket som helst tredjeland eller AVS-land inden for toldkontingentets rammer, såfremt de har erhvervet de nødvendige importlicenser.

59 I øvrigt skal det fremhæves, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at det i givet fald ville være umuligt for dem at anfægte gyldigheden af forordning nr. 3224/94 for en national ret, f.eks. under en sag anlagt til prøvelse af de nationale myndigheders afslag på at udstede importlicenser til dem for ikke-traditionelle AVS-bananer fra Côte d'Ivoire, og at anmode den nationale ret om at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål herom i henhold til traktatens artikel 177.

60 Det følger i det hele af det anførte, at sagen må afvises.

Sagens omkostninger

61 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, vil de være at dømme til at betale sagens omkostninger, da Kommissionen har nedlagt påstand herom. Dog bærer de medlemsstater og Rådet, der er indtrådt i sagen, deres egne omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler in solidum de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

Lenaerts Lindh Azizi

Cooke Jaeger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. april 1997.

H. Jung K. Lenaerts

Justitssekretær Afdelingsformand